

Dr. sc. Hrvoje Posilović (16. 2. 1974. – 4. 7. 2017.)

Hrvoje Posilović rođen je 16. veljače 1974. u Zagrebu, gdje je završio osnovnu i srednju školu. Zajednički studij geologije Sveučilišta u Zagrebu upisao je 1992./1993., a diplomirao i stekao status dipl. inž. geologije na PMF-u u rujnu 2002. Diplomski rad nosio je naslov: Numeričko modeliranje morfotipa razvojnog niza viviparida i funkcionalna analiza njihovog oblika (voditelj rada: Zlatan Bajraktarević). Od 1995. do 2000. radio je na Hrvatskom prirodoslovnom muzeju (HPM) u Zagrebu proučavajući slatkovodne malakološke faune neogena Paratethysa.

Od 2002. do 2004. radio je u Zavodu za mineralne sirovine Instituta za geološka istraživanja (danasa HGI) kao znanstveni novak/asistent na znanstvenom projektu: Karta mineralnih sirovina RH, s osobitim naglaskom na istraživanje gipsa na širem području Knina. Akademске godine 2002./2003. upisao je poslijediplomski studij na kojem je položio sve propisane ispite i seminare. Svojim pristupom radu i nemjerljivim znanjem brzo se dokazao kao istinski znalac i znanstvenik. Ali također svojim blagim pristupom svakoj osobi postao je i omiljen član Zavoda i cijelog Instituta. Njegova otvorenost za suradnju i pomoć u svim aspektima prirodnih znanosti i u šire (osim geoznanosti, svestrano je dijelio bogato znanje elektronike, računarstva, fizike, matematike, astronomije, arheologije...), omogućila mu je i kasniji povratak u HGI. Strast za paleontologijom (koju je očito nosio u sebi još od školskih dana) i mogućnost rada na pretražnom elektronskom mikroskopu, motivirala ga je da nakon dvije godine napusti Zavod za mineralne sirovine HGI-a i 2004. godine odlazi na Geološko-paleontološki zavod PMF-a, gdje se bavio izučavanjem dijagenetskih geokemijskih alteracija mineralizacije fosila, upotrebljavajući različite metode elektronske mikroskopije. Također je radio i na proučavanju evolucije fosilnih mekušaca u funkcionalno-morfološkom smislu, pri čemu je koristio metode matematičkog modeliranja, osobito na evolucijskom nizu puža roda Viviparus. Sudjelovao je vrlo aktivno i predano u izvođenju nastave iz geološkog kartiranja, geologije s paleontologijom, paleoekologije, mikropaleontologije (posebno pomoću SEM-a). Njegov već prije spomenut interes iz praktički kompletног prirodoslovlja itekako je bio značajan u prenošenju znanja i geoloških vještina u radu sa studentima, kao i pri popularizaciji znanosti. U anonimnim studentskim anketama dobivao je uvijek najviše ocjene, što potvrđuje njegovu veliku ljubav prema struci i entuzijazam za edukacijom i prenošenjem znanja na mlade. Citati iz studentske ankete iz akademске godine 2007./2008. (Kolegij 5407 Geologija s paleontologijom): „Uf... mogu reći da sam stvarno FASCINIRANA znanjem asistenta Posilovića. Taj čovjek zna apsolutno sve i još i više što je vezano uz ovaj kolegij. Uvijek je spreman odgovoriti na pitanja studenata (i uvijek zna!) i kako je... zanimljiv. Na vježbama nikad nije bilo dosadno. Dapaće, trebalo bi uvesti veću satnicu za praktikume.”, i „... Ukratko najbolji asistent do sada!”. U sklopu Sveučilišnog poslijediplomskog studija prijavio je i obranio temu doktorske disertacije, a 2009. godine doktorirao na temi: Dijagenetski procesi kod gornjokrednih i neogenskih fosila Tethysa i Paratethysa na Geološkom odsjeku PMF-a Sveučilišta u Zagrebu (voditelji rada: Zlatan Bajraktarević i Vladimir Bermanec).

Na 4. hrvatskom geološkom kongresu 2010. u Šibeniku, dr. sc. Hrvoje Posilović dobio je Nagradu „Josip Tišljar“ koja je prvi puta dodijeljena kao nagrada za najbolje doktorske disertacije iz područja sedimentologije obranjene između dva hrvatska geološka kongresa. Na tom kongresu objasnio je i nastanak i sastav Vrgoračkih kugli, fenomena koji je istražio i kojeg je Ministarstvo kulture RH već u ljetu 2011. stavilo na popis zaštite prirodnih fenomena.

Početkom siječnja 2012. Dolazi ponovno u Zavod za geologiju Hrvatskoga geološkog instituta gdje postaje voditelj laboratorija. U lipnju 2016. godine pokreće projektni prijedlog Obnova infrastrukture i nabava instrumenata u Hrvatskom geološkom institutu – Geoznanstveni laboratorijski. Bio je jedan od vodećih znanstvenika HRZZ projekta Standardizacija i primijenjena istraživanja kvartarnih sedimenata Hrvatske. Njegovo široko znanje iz svih područja prirodnih znanosti i znatiželja iskrili su mu iz očiju dok je objašnjavao svoje pokuse. Uveo je nove metode istraživanja i opremao laboratorij novim analitičkim tehnikama. On je bio prirodni i savršen sklad u koji želi proniknuti, tako da je na svako pitanje uranjan u problem i jednostavnim metodama, uz veliko teoretsko znanje, dolazio do odgovora. Znanje je crplo iz pionirskih istraživanja, bila ona iz davnih stoljeća ili najsuvremenija. Nikad nije bio površan, nikad se nije zadržavao na nebitnom i nikad nije bio formalist. Ipak, nitko se u njegovom društvu nije osjećao manje vrijednim. Želio je svijet promijeniti svojim primjerom. Imijenao ga je.

U svezi Posilovićeve interdisciplinarnosti svakako valja istaknuti njegovu povezanost i suradnju s arheolozima s Odsjeka za arheologiju Filozofskog fakulteta. Sudjelovao je na arheološkim znanstvenim skupovima i s arheolozima pisao znanstvene radove.

Znanstvenik visokih dometa, zaljubljenik u prirodoslovlje i znatiželjnik na svim područjima kojih bi se prihvaćao s jednakim žarom i strašcu. Njegov profesor i mentor Zlatan Bajraktarević imao je prigodu i veliko zadovoljstvo družiti se s njime još od vremena kada mu je bio student i diplomant, a pogotovo kada je postao član Geološko-paleontološkog zavoda PMF-a, kada su se i najviše družili. Iskreno i dojmljivo dirnut njegovom osobnošću i erudicijom rado je govorio svojim kolegicama i kolegama na Zavodu: to je naš „mali Nikola Tesla“. Njegova skromnost i samozatajnost bila je dio njegovog blagog, poštenog, iskrenog i pravdoljubivog karaktera. Čega god se prihvatio to je odražavalo njegovu fantastičnu moć promatranja, zapažanja i razumijevanja, ispunjenu strašću, ljubavlju i iskrenim zanosom što je trajalo sve do njegove prerane smrti u srpnju 2017.

Dr.sc. Hrvoje Posilović objavio je 15 znanstvenih radova, te 39 sažetaka u zbornicima i časopisima.